

Spomienka Preblahoslavenej Panny Márie Kráľovnej

Rozjímanie na spomienku Preblahoslavenej Panny Márie Kráľovnej. Navrhované témy sú: Máriine kraľovanie v našich životoch; potreba očistovania; srdce, ktoré pulzuje službou.

DNEŠNÝ SVIATOK nás pozýva, aby sme pozdvihli oči a rozjímali o Kráľovnej všetkého stvorenia: o Panne Márii. V tento deň môžeme rozjímať nad slovami svätého Josemaríu: „Kiež dá Boh, náš Pán, aby rovnaká viera horela i v našich

srdciach a z našich pier zaznieval spev vďaky, lebo totiž tým, že Najsvätejšia Trojica vyvolila Máriu za matku Kristovu — človeka, ako sme my všetci, i každého z nás zverila pod jej ochranný plášť. Je teda Matkou Božou i Matkou našou“[1]. Pocit, že sme chránení pod jej pláštom, nás napĺňa dôverou v protivenstvách a radostou v úspechoch. Od Márie Kráľovnej môžeme očakávať jej pozorný príhovor v ťažkostiach a s radostou jej ponúkame prvé plody našich zápasov a lásky.

Oslava Máriinho kraľovania v našom živote nám však môže priniesť aj istý *nepokoj*. Zvyčajne radšej zdôrazňujeme svoju slobodu a nezávislosť, než aby sme zdôrazňovali panovanie, ktoré môže mať nad naším životom niekto iný. Preto môžeme dospiť k presvedčeniu, že na to, aby sme si udržali dobrý vzťah s našou Matkou,

je potrebné vzdať sa *samého seba*. Ak sa však zamyslíme trochu hlbšie, môžeme si uvedomiť, že tak ako existuje istý druh panovania, ktorý nám berie slobodu, existuje aj iný druh panovania, ktorý nás, naopak, robí šťastnými a uvoľňuje v nás energie, ktoré nás vedú k našej najlepšej verzii. Je to panstvo lásky, ktorým sa otvárame vôli druhého človeka a ktoré nás vedie k vlastnému naplneniu.

„S radosťou zdieľame krásu toho, že máme Ježiša za svojho kráľa; jeho panstvo lásky premieňa hriech na milosť, smrť na vzkriesenie, strach na dôveru“^[2]. Kristovo kráľovstvo znamená premenu nášho života: pozdvihuje nás a robí z nás Božie deti. V istom zmysle sa to stalo aj Panne Márii. Tým, že prijala, že bude Pánovou služobnicou, sa jej existencia úplne zmenila. Nestala sa menšou, ale práve naopak: svojím áno Božej vôli sa stala Božou Matkou

a nakoniec bude Matkou všetkých kresťanov. Môžeme ju prosiť, aby nám pomohla povedať áno Božím plánom, ktoré sú oveľa väčšie a ambicioznejšie, než si dokážeme predstaviť. Ako napísal svätý Josemaría: „Nikdy si sa necítil tak absolútne slobodný ako teraz, keď je tvoja sloboda utkaná z lásky a odpútanosti, z istoty a neistoty: pretože v ničom sa nespoliehaš na seba, ale vo všetkom na Boha“[3].

ABY SA V NAŠOM ŽIVOTE prejavilo Máriino kraľovanie, je potrebné sa najprv očistiť od všetkého, čo by nás od nej mohlo oddeliť. „Budem na vás kropiť čistú vodu, že sa očistíte,“ oznamuje prorok Ezechiel, „od všetkých vašich škvŕn a od všetkých vašich modiel vás očistím“ (Ez 36, 25). Priblížiť sa k Márii a k panstvu jej lásky znamená otvoriť sa

vnútornému očisteniu, aby sme boli schopní prijať milosti jej Syna bez akýchkoľvek prekážok.

Pojem „očisťovanie“ z hľadiska bohoslužby a liturgie znamená očistiť osobu alebo predmet tak, aby boli hodné Boha. Preto prvým aktom očisťovania v našom živote je voda krstu, ktorá nás privádza zo stavu oddelenia od Boha k Božiemu synovstvu. Je krásne myslieť na to, že jednou z úloh Panny Márie je očisťovať nás, aby sme boli schopní zachovať si pôvodné spojenie s Najsvätejšou Trojicou. Niekedy to budú jej slzy, ktoré nás očistia od rán našich hriechov, inokedy nám vleje do duše balzam svojej nehy, keď sme najviac skľúčení; a vo chvíľach radosti nás očistí zmesou svojich vôní, ktoré dávajú našej duši hlbokú prítomnosť Boha.

Táto úloha očisťovania si vyžaduje každodenné úsilie o očistenie našej

duše, aby sme boli schopní vnímať Božie kraľovanie. Svätý Josemaría sa raz opýtal jedného zo svojich synov: „Máš túžbu napraviť sa, očistiť sa, umŕtvitiť sa, viac sa správať k nášmu Pánovi, zväčšíť svoju zbožnosť, bez teatrálnosti a vonkajších vecí, prirodzeným spôsobom?“[4]. „Pros Otca, Syna a Ducha Svätého a svoju nebeskú Matku, aby ti umožnili spoznať sa a zaplakať nad tým množstvom nečistých vecí, čo tebou prešli a zanechali za sebou takú velkú stopu... — A bez zatvárania očí pred svojou úbohostou mu povedz: Ježišu, daj mi lásku, ktorá bude ako očistujúci oheň, kde moje úbohé telo, moje úbohé srdce a moja úbohá duša zhoria a očistia sa od všetkých pozemských bied... A keď už budem vyprázdený od seba samého, napln ma sebou: nech už nelipnem na ničom tu dolu; nech ma už navždy drží iba Láska“[5].

OČISTENIE je prvým krokom k tomu, aby sme sa mohli tešiť zo slobody, ktorú nám chce dať Panna Mária svojim kraľovaním. Keď nám ju Ježiš dal za Matku, zveril jej veľmi konkrétnu úlohu: ukovať v nás nové srdce, ktoré je schopné mať rovnaké city ako jej Syn. Takto nám Mária pomáha naplniť v každom z nás prorocké slová Ezechiela: „Dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás; odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa. Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať podľa mojich nariadení, zachovávať moje výroky a plniť ich“ (Ez 36, 26-27). Nie je hlavnou úlohou dobrej matky postupne pestovať citlivosť svojich detí, aby sa tešili z tohto sveta a vzdávali slávu Bohu?

Kraľovanie Panny Márie teda spočíva v tom, že po celom svete šíri nekonečnú Lásku svojho Syna na kríži. Od neho sa naučila, že pravé

kráľovstvo sa nezakladá na privilégiách alebo poctách. „Existuje všeobecná, bežná predstava o kráľovi alebo kráľovnej: bola by to osoba s mocou a bohatstvom. To však nie je druh Ježišovho a Máriinho kráľovstva. Myslime na Pána: Kristovo kráľovstvo a kráľovská hodnosť je pretkaná pokorou, službou, láskou: je to predovšetkým služba, pomoc, láska. Je to práve láska k nám, pomoc vo všetkých našich potrebách“[6]. Mária vykonáva svoje kraľovanie tým, že nad nami bdie a ponúka nám svoju materinskú ochranu. Ale na to, aby sme túto lásku prijali a odovzdali ju svojim najbližším, potrebujeme nové srdce, ktoré pulzuje službou. Panna Mária chce rozbití škrupinu nášho sebectva, ktoré nás vedie k uzatváraniu sa do seba, aby sme sa mohli otvoriť milostiam jej Syna a potrebám všetkých ľudí. Podobne ako sluhovia v podobenstve na svadbe kráľovho syna, ani naša

Matka sa nikdy neunaví pozývať všetkých mužov a ženy, aby objavili, že len vtedy, keď sa snažíme plniť Božiu vôľu, sa naša existencia stáva veľkou slávnosťou. „Hostinu som už prichystal, voly a kŕmny dobytok sú pozabíjané a všetko je pripravené; podte na svadbu!“ (Mt 22, 4).

Tento čas modlitby môžeme zakončiť oslovením našej Matky niekolkými slovami svätého Josemaríu: „Svätá Mária, *Regina apostolorum*, Kráľovná apoštолов, kráľovná všetkých tých, ktorí túžia ohlasovať lásku tvojho Syna: ty, ktorá máš tolko pochopenia pre naše úbohosti, vyprosuj nám odpustenie za náš život; za to, čo v nás mohlo byť ohňom, a bolo len popolom; za svetlo, ktoré prestalo osvecovať; za sol', ktorá stratila chut“[7]. Matka, pomôž nám mať srdce slobodné a čisté ako tvoje.

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 275.

[2] František, *Homília*, 20-XI-2016.

[3] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 787.

[4] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, bod 22.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 41.

[6] Benedikt XVI, *Audiencia*, 22-VIII-2012.

[7] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 175.
